

[Fischer]

som følge af krigshandlinger og borgerkrige?»

#### Begrundelse

I de seneste dage er der kommet oplysninger fra Beirut, der tyder på en akut sultsituation hos flygtninge, der er indespærret som følge af de igangværende krigshandlinger.

Tidligere er sulten blevet anvendt som krigsvåben i andre konflikter, f.eks. Nigeria-Biafra-krigen, med store civile ofre som følge.

Der er derfor behov for, at f.eks. FN sættes i stand til, uanset krigshandlingernes årsag og udvikling, at kunne bringe fødevarer og andre humanitære hjælpeforsyninger frem til de civile ofre for sådanne konflikter.

Svar (13/2 87):

**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

De frygtelige tilstande, der i øjeblikket råder i og omkring flygtningelejrene i Libanon, må uvægerlig rejse spørgsmål hos os alle om, hvad der kan gøres for at komme den nærmeste civilbefolkning til undsætning.

FN-systemet og mange andre internationale hjælpeorganisationer står parat til at hjælpe civilbefolkningen i katastrofesituationer, herunder også væbnede konflikter og borgerkrige. Vi har således allerede et omfattende internationalt humanitært beredskab, som der fra dansk side ydes betydelige bidrag til.

Disse organisationer, der som bekendt ikke råder over magtmidler, vil kun have mulighed for at udføre deres opgaver i det omfang, konfliktens parter ikke lægger hindringer i vejen derfor.

I den aktuelle situation i Libanon står vi over for en regering, som gerne samarbejder med FN, men som på grund af de væbnede konflikter i landet er afskåret fra at udøve fuld kontrol med begivenhederne. FNs hjælpeorganisation for de palæstinensiske flygtninge, UNRWA, står parat til at genoptage sin hjælpeindsats i flygtningelejrene i Libanon. Men UNRWA kan ikke tiltvinge sig adgang til lejrene.

Internationalt Røde Kors (ICRC) er den organisation, som i kraft af sin universelt accepterede neutralitet traditionelt har kunnet yde en humanitær indsats under væbnede konflikter, selv hvor alle andre må give op.

ICRC har hidtil også ydet bistand i de palæstinensiske lejre, men har i den seneste tid ikke kunnet skaffe sig adgang dertil.

I en så vanskelig situation forekommer det ikke sandsynligt, at et nyt internationalt humanitært beredskab vil få bedre muligheder for at operere. Den eneste realistiske mulighed synes derfor at være at lægge et øget internationalt pres på de stridende parter.

Danmark har derfor med de andre nordiske lande i FN for få dage siden opfordret Sikkerhedsrådets formand til at tage skridt til at opnå en 48 timers våbenhvile. Formålet med denne våbenhvile skulle være at give børn, kvinder og ældre mennesker lejlighed til at modtage hjælp og beskyttelse fra FN.

De Tolv har i dag besluttet at rette henvendelse til den syriske regering i Damaskus og anmode den om at gøre sin indflydelse gældende, så det bliver muligt for de humanitære organisationer at levere fødevarer og medicin til civilbefolkningen i flygtningelejrene i Libanon.

**Spm. nr. S 641**

Til *finansministeren* (9/2 87) af:

**Carsten Andersen (SF):**

»Kan finansministeren bekræfte, at det historiske forlig på det offentlige arbejdsråde først blev færdigforhandlet og underskrevet den 2. februar 1987, og oplyse, hvilken situation det historiske forlig havde befundet sig i, hvis organisationerne ikke ville godkende den endelige tekst den 2. februar 1987?«

#### Begrundelse

Spørgeren finder det væsentligt for offentligheden at få bekræftet, at det historiske forlig hvilede på et meget løst grundlag i en uge, og at en række organisationers hovedbestyrelser m.v. godkendte nogle omrids af et forlig, som først senere blev indgået.

Enten er forliget historisk derved, at der er nogle organisationer, som har fået det konkrete udkast til forligstekst, og der derved er skabt åbenhed i forhandlingerne, eller også er det historisk i et åbenlyst mediebedrag, hvor alle har troet, der var et forlig, uden at nogen bad om at se forligets konkrete tekst.

Svar (25/2 87):